Година V Цариградъ 1871 Септемврій 7 Брой 36

МАКЕДОНІЯ *ще излиза единъ пѫть прѣзъ седмицѫтѫ, въ Сѫбототѫ.*

Цѣна прѣдплатена за година 4 бѣлы меджидіета, а за шесть мѣсеца 2 и половинѫ както въ Цариградъ тукъ тай и на всякѫдѣ по вѣка.

Единъ листъ има 2 гроша.

Писма не освободены отъ пощенскѫ платѫ и наржванія за вѣстникъ не сдружены съ прѣдплатѫтѫ не ся пріемѫтъ.

Всяко поржваніе и изискваніе, за все що ся отнася до Македоніѫ, ще ся отправя исключително до редактора и издателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

МАКЕДОНІЯ

Листъ за политикѫ и книжевность.

Подписка-та на спомоществованія-та става въ Цариградъ, въ Писалището на вѣстника, Асма-алтѫ въ пиринчіѫтъ у Джамлѫ-ханъ № 15, а по взѣ при отредены-тѣ настоятели, които отговарятъ за вѣстника-тъ.

Статіи и писма за общеполезны работы вмѣстяватъ ся безъ платѫ, стига само да сѫ снабдены съ вѣрны подписы. За частны извѣстія плаща ся по гр. 2 за реда

На настоятелитѣ ся устѫпва по петна сто отъ цѣнѫтѫ на спомоществованіята като сѣберѫтъ отъ три спомоществованія на горѣ и ги издължатъ.

Възванїе къмъ читалищата.

Въ засѣданіето си на 29 Августа, тукашното Българско Читалище имаше на разискваніе важныйтъ въпросъ: какъ е по добрѣ да си свѣрже съ Българскытѣ Читалища по вѣнъ, и какъ да събира помощь отъ тѣхныте приходы, и да ги употрѣбява за развитіето на народностьтѫ въ потиснѫтыте отъ грѣцизма мѣста, както въ Македоніѫ, и другѫдѣ, съ което да пробужда народното съзнаніе у сънародницыте ни Българи и да противудѣйствува на толкозъ разможенныте въ тѣзи страны грѣцкы пропаганды.

Ползѫтѫ отъ съдружаваніето на разныте ученолюбивы въ отечеството ни дружества за таквозъ едно прѣдпріятіе, както по горѣ казахмы, е толкозъ неоспорима и очевидна, щото не можеше да бѫде прѣдмѣтъ на дългы разисквания. Прѣдложеніето прочее пріето единогласно, послѣдуваха разискванията върху начинътъ за приложеніето му въ дѣло, т. е. на сближаваніето и свързваніето на всичкы читалища за работяніе върху тѫзи цѣль.

Извѣстно е че както Цариградското тъй и вънкашныте Българскы Читалища сѫ съставены съ цѣль да дѣйствувать за распространеніето на просвѣщеніето между народа ни. за това и нѣкои отъ членоветѣ на Цариградското Бълг. Читалище, още при самото отваряніе на Читалището, сѫ имали тѫзи идеѭ на сближеніето и взаимното имъ за това дѣйствіе, така щото, чрѣзъ обще съдѣйствіе, да принесѫтъ дѣйствителнѫ полза на народа ни; но по тѫзи или по онѫзи причины тая тѣхна идея отлагаше часътъ за да ся положи въ дѣйствіе. Вънъ отъ Цариградъ, Желѣзничевското читалище е пьрвото което ся обади съ едно подобно прѣдложеніе, и еще миналѫтѫ годинѫ понуди Цариградското Читалище съ ежегодиѫтѫ си полощь, като му прѣдлагаше да покани всичкытѣ другы Читалища, да обѣщаѫтъ подобнѫ помощь; но настоятелството, на тукашното Читалище яко и да похвали Желѣзничанското за благороднѫтѫ му постѫпкѫ, не виждаше за сгодно еще да направи пьрвѫтѫ стѫпкѫ за да тури въ дѣйствіе намѣреніето си. Отъ тогазъ на самъ, тази идея, за коіѫто въ вѣстницыте си е понѣщо говорило, распространи ся все повече и повече и достигнѫ да бѫде днесъ общо желаніе на родолюбивѫтѫ Българскѫ публикѫ, така щото, може да ся каже, че редакціята на Читалище извыка не разгледваніето на тѫзи идеѭ, но приложеніето ѝ въ дѣйствіе.

Еще повече, като гледамы опустошеніята които Еллинизмътъ наноси на народностьтѫ ни въ Македоніѫ и въ всичкы смѣсены Епархіи, като гледамы че освѣнъ всичкытѣ до сега гыбелны дѣйствія на фанаріотството за опропастеніе на народностьтѫ ни, самытѣ грѣцкы владыци, дѣто сѫ ся задържѣли еще, сѫ ся изново подпретали на този си убійственъ за народностьтѫ ни подвигъ и сѫ станѫли въ нѣкои мѣста сами за силомъ почти палагатъ даждія и събиратъ пары да отварятъ Грѣцкы училища въ Българскытѣ селенія и да набавятъ грѣцкы учители на Българскытѣ юноши, като гледамы, каквы усилія правѧ пропагандѫтѫ отъ свободиѫтѫ Грѣцїѫ и какъ си мамятъ всичкы изобщо да увеличатъ народностьтѫ си въ нашѫ загубѫ; най-послѣ като гледамы че ся състави вече и тука въ Столицѫтѫ едно Македонско грѣцко друж. което въ малко врѣме добы възможность да разполага съ силны и богаты срѣдства и започнѫ да работи публично за погьрчваніето на не събуденыгѣ Българскы страны, въ поменѫтото събраніе на читалищныгѣ членове каза ся че не трѣба вече да сѣдимъ равнодушны прѣдъ таквозъ едно унизително за всинца ни зрѣлище, че е срамота на многобройныгѣ Българскы читалища и дружества, съставены да работятъ за народното ни просвѣщеніе, да гледатъ съ сгърнѫты рѫцѣ наспѣствіята на Еллинизма върху Българскѫтѫ народность, когато имъ е възможно съ пожьртвованія много помалкы отъ онѣзи на гьрцытѣ да отбѣснѫтъ усилията на Еллинизмътъ и да отворятъ очигѣ на народа си. Заключеніето прочее на разискванията въ това събраніе быде, че ако има нѣщо да ся жали, то е врѣмето което смы пропуснѫли въ гыбелно бездѣйствіе, и че е настанѫло вече голѣмо врѣмя да почнемъ и ный да дѣйствуваме за братіята си или по добрѣ за насъ си.

Цариградското Българско Читалище не ся съмнява никакъ въ блистателнѫтѫ сполукѫ на това родолюбиво прѣдпріятіе. Частны писма отъ нѣкои градове изъ Българіѫ извѣстихѫ вече че прѣдложеніето въ 22 брой на *Читалище* ся пріело съ радость, и че настоятелствата ся готвяли да държѫтъ засѣданіе върху него. Това нѣщо ся разбира отъ само себе си. Кой е онзи Българинъ, членъ на което и да е Читалище, който да не е готовъ да присъедини силытѣ си въ полза на народныйтъ ни напрѣдъкъ? Даже въ истото събраніе, въ което станѫхѫ горнитѣ разисканія, ся прочете едно писмо отъ Котленското Читалищно Настоятелство, въ което то извѣстява на тукашното Ч. Настоятелство че щомъ видѣли прѣдложеніето въ *Читалище*, тѣ държали върху него засѣданіе, и рѣшили единодушно да испращатъ до Цариградското Читалище помощьтѫ си, който да ся посвѣтява за развитіето на потиснѫтытѣ отъ грѣцизма мѣста. Писмото быде силно ржкоплескано отъ събраніето; то прави похвалѫ на събуденый духъ на членоветѣ отъ Котленското Читалище и въобще на съотечественицытѣ ни Котленцы.

Ето съдьржаніето на туй писмо:

Почитаемо Настоятелство на Българското Читалище Въ Цариградъ.

Прочетохмы помѣстеното ви въ 22-ыя брой на *Читалището* за Македонскѫтѫ дружинѫ на Гърцытѣ и прѣдложеніето ви за организуваніето ви едно подобно Българскѫ дружинѫ, който да противодѣйствува на другытѣ, като помага за просвѣщеніето и развитіето на потиснѫтытѣ отъ грѣцизма Македонскы Българи. Вие покажвате всичкытѣ по отечеството ни Читалища да държатъ едно засѣданіе врѣхъ прѣдлаганото вече. и сега одобреното и прѣложеното отъ васъ мѣніе за внасяніето третіѫтъ часть отъ приходытѣ на всичкытѣ по отечеството ни Читалища въ вашето за осѫщественіе на горѣрѣченыѫтѫ ви всинъ Българинъ благороденъ и святъ цѣль. Съобразно съ това нашето Читалище, като държѣ днесъ засѣданіе, одобри единодушно горнето ваше прѣдложеніе. Считамы ся прочее за дължни да ви извѣстимъ чрѣзъ настоящато си, че нашето Читалище е готово да ви помогне споредъ силытѣ си, като ви ся обѣщава, че ако желаніето ви намѣри отзивъ и отъ другытѣ Читалища, ще ви яви съ второ и за количеството, съ което смы възможны да ви спомогнемъ.

Съ почитаніе оставамы. За Настоятелството
Прѣдсѣдательтъ Д. Поповъ.
Писарытъ Гено Цончевъ
Котелъ 1871 Авг. 22-ый

Прочее Цариградското Българско Читалище извѣстява че Настоятелството ще пріема за напрѣдъ както волиѫтъ помощь на всякой Българинъ тъй и редовныгѣ даждія отъ всяко Българско читалище състоящи или въ третіѫтъ часть отъ приходытѣ имъ, споредъ както вече нѣкои отъ тѣхъ прѣдложихѫ, или и повече споредъ както бы изискваліи нуждытѣ и както бы допущали силытѣ имъ. Всичкы тѣзи количества ще ся располагатъ отъ Настоятелството, или чрѣзъ избранѫтѫ отъ него комисіѫ, за развитіето на Българскѫтѫ народность, въ най-потиснѫтытѣ отъ грѣцизма мѣста, и особенно въ Македоніѫ. Цар. Бъл. Читалище има вече съучастіето

1) На Желѣзничанското Читалище
2) На Котленското Читалище

Очаква ся сега съгласіето и на другытѣ читалища. Цѣлый Българскый народъ има да бѫде зритель на тѣхнѫтѫ ревность и на тѣхното съревнованіе. Сега ще ся види да ли дѣйствително имамы читалища или не, и гдѣ има животъ а гдѣ смьртъ. Вънкашнитѣ читалища сѫ доста умни за да разбержтъ добрытѣ слѣдствія на това братско съединеніе, и доста родолюбивы за да покажатъ съгласіето си на дѣло. Нека прочее докажемъ на свѣтътъ и на самы насъ си че смы способны да ся движимъ всичкы съгласно като единъ само человѣкъ къмъ единъ благороденъ и высокъ цѣль каквато е тая на благодѣяніето, человѣколюбіето и братолюбіето.

(Отъ страниѫ на Цар. Бъл. Чит.)
Цариградъ 1871 Сент. 4.

Нѣщо за народното образованіе.

(Продълженіе отъ брой 35-ый)

Отъ казаното ясно и очевидно е че трѣбва да ся потрудимъ за прѣустрояваніето и доброто нареждане на основныгѣ училища. Нашитѣ тъй да рѣчемъ учени понижаватъ ся да попазѫрѫтъ въ взаимныгѣ училища, защото было пониженіе! А пакъ нашытѣ общинари гледатъ по евтинъ даскалъ да си условіѫтъ! Но съ това клѣтитѣ не прѣдвиждатъ голѣмото зло като прѣдаватъ дѣцата си на недостойны, покварени и пр. учителчета (даскалчета), които още повече имъ развалѣѫтъ дѣцата и напълнѣѫтъ съсъ дебелытѣ и жилавы прьчкы, щото напълнатъ ученикътъ и направѣѫтъ го страхьо! А колкото за прѣдаванія-та имъ не питайте, — тѣ научѣѫтъ ученикътъ всичко машинално и онова щото днесъ изучи утрѣ го забрави! (Просѫ снисхожденіето на онѣзи учители които ся исключватъ отъ това правило).

Отъ сега да бы ся прѣкѫснала разликата между главенъ и основенъ учитель, мысліѫ и прѣдлагамъ че ще е най добро и основныгѣ и главныгѣ учители да имать единаква плата, та нашытѣ младежи които свьршиватъ и отиватъ за учители въ отечеството ны да ся не лакомѣѫтъ за "главны учители." Освѣнъ това по достойныгѣ споредъ заслугытѣ имъ да ся награждаватъ отъ настоятелствата или отъ общинытѣ и тогава ще ся обърне по серіозно вниманіе около основ. училища. Пакъ ще кажѫ че учителитѣ въ основ. училища трѣбва да имать ясны понятія за всичко онова което прѣдаватъ и да разписиватъ на ученикътъ всичко редовно, ясно, разумително, и понятно да му направи всичко, и тогава само дѣтето ще да милѣе за училището, и не да бѣга и да ся крые по кюшетіятѣ, защото бѣдното като види сюпытѣ отъ прьчки не смѣе да отиде! Трѣбва учительтъ да обыча подеднакво всичкытѣ си ученицы които да го почитатъ не за това че ще ги біе, но защото е благъ и примѣръ на моралность. . . . . .

Нужда е добра программа и прѣобразованіе въ срѣдныгѣ ны училища! — Безредицытѣ които владѣѫтъ въ нашытѣ средны училища сѫ голѣмы, тъй щото единъ ученикъ, който 5–6 год. откакъ учи въ тѣхъ, излѣзе и нѣма никакво систематично познаваніе; и това е причината гдѣто родителитѣ ся окайватъ че дѣцата имъ нищо не научили. Слѣдва питаніе: а защо е то? — Защото нашытѣ общинары и настоятелствата училищны слабо или никакъ и не назиратъ въ училищата, а само помежду си сѣѫтъ раздори и партизанства и слѣдствіе отъ тѣхнытѣ крамоли сѫ испражданіето на учителитѣ и затваряніето на училищата. Откакъ ся баращисатъ общинарытѣ, намѣсто испѫденыйтъ учитель доведѫтъ другы, и той въ училището введе новъ редъ и нова програма — относително за прѣдаваніето си — и тъй ученицытѣ пакъ захващатъ всичко изново да учѣтъ! Ако ли пакъ учительтъ иска да ся прѣпоржчи за ученѣйшій прѣдава: Геометріи, Хыміи, Алгебра и 5-6 языци, та вмѣсто да развиватъ на дѣцата умственныгѣ способности, тѣ още повече съ казанытѣ науки, за които тѣ не сѫ приготвени, ги затѫпкватъ. Но, слѣдъ него (ако стои една година или нѣколко мѣсяцы) дойде другый и той такожде реформира по своему и тъй всичко отива рачешкы — и това е слѣдство, гдѣто ся оплаквамы, че нѣма никаквѫ полза отъ нашытѣ училища, и споредъ голѣмытѣ разноскы около тѣхъ и учителитѣ, ный си провождамы дѣцата по Европѫ да учѣѫтъ! Има еще единъ недостатъкъ гдѣто нищо немогѫтъ да научѣѫтъ дѣцата, и този е че бащытѣ безъ врѣме дрьпватъ сыноветѣ си отъ училищата и то тогава, когато тѣ захванѫтъ да разумѣватъ що учѣѫтъ. и по убійственно отъ това има ли? — Това не трѣбва тъй лесно да го прѣскочимъ, но трѣбва и около това да ся поразмысли че тогава да ся установи и за туй единъ редъ. — Не е ли по разумно и по съвѣстно, ако ный ся завземемъ около нарѣжданіето на училищата си по цѣлото ни отечество (Българія, Тракія и Македонія) и да имъ надѣнемъ едно име напр. гымназіи, полугыми. реалкы или главны училища, и въ всичкытѣ да ся прѣдаватъ еднакны прѣдметы и да имать единъ и сѫщѫ программа, тъй щото да ся управляватъ и учителитѣ и ученицытѣ и да знаемъ единъ "редъ;" а не напр. въ Лѣсковецъ друга програма въ Д. Рѣховицѫ, която е 1/4 часъ разстояніе отъ Лѣсковецъ съвсѣмъ друга програма; защо ся не завземемъ и погрудимъ? до кога ще чакамы? да ли ще нѣкой да пригови и урѣди всичко, па туку да рече: готово е?! Доста смы чакали!

Нашитѣ общины харчѣѫтъ по толкова си хыледы на годинѫ, и пакъ никаква полза ся не вижда. — За доброто нарѣжданіе на училищата ны зависи отъ общинытѣ, и за туй тѣ трѣбва да сѫ въ споразумѣніе по между си. Да ся състави едно *Настоятелство* отъ нѣколко лица за всичкытѣ българскы училища (мѫжкы, женскы и основни и главны) и да турѣѫтъ единъ пѫть редъ, и тогава ще видимъ по добры ползы отъ училищата си и не ще смы принудены да ходимъ и да провождамы чадата си

по чуждытѣ училища, но щѧтъ да сѫ дѣцата ны при насъ и ще гы съчувамы отъ чужды духове, навыцы и пр.

Да ли имамы за това срѣдства? — За отговоръ на това щѫ приведѫ единъ примѣръ. Напр. защо съотечественицытѣ ми въ Еленѫ харчѣѫтъ около 20–30 хил. гр. на годинѫ за учители, а дѣцата си испровождатъ въ Ц-градъ въ „Робертъ Колежъ„ и по другы мѣста и за издържаванието имъ похарчуватъ около 60–70 хил. гроша; не е ли по добрѣ да си наредѣтъ съсъ тѣзи пары въ градецътъ едно уредено училище, въ което да ся образуватъ сыноветѣ имъ? Или само въ Ц-градъ и по Европѫ може да ся образува човѣкъ? — Но ще кажѣтъ да иде да види свѣтъ и какъ живѣѫтъ другытѣ хора; — но азъ казвамъ, че отъ какъ свѣрши науѫ въ отечеството си тогава не може ли да отиде по Европѫ и тогава да види? . . . . . Това що казахъ относя ся и за всичкытѣ Българи въобще; защото е вече врѣме и ный да украсимъ и нашето отечество съ учебны заведенія, съ които да удовлетворявамы нуждытѣ си и да имамы народны учители отъ народътъ, и да нѣмамы нуждѫ отъ странѫ. Срѣдства за това имамы. само трѣбва разумно да постѫпвамы. И самото Славно Правителство Султаново дава еднаквы правдины и свободѫ на всичкы ни да ся просвѣщовамы. Ако до сега фанаріотитѣ или другы нѣкои не даваха и спречаваха ны да работимъ за народното образованіе и развитіе, сега кой ны не дозволява? — Всичко трѣбва да свършимъ сами ный споредъ пословицата „помогни си и Богъ ще ти помогне.„

Единъ голѣмъ порокъ ся е вгнѣздилъ помежду ны и той е: *непостоянството*. Ный кога ще работимъ нѣщо, прѣди да захванемъ, свалямы звѣздытѣ отъ небето и правимъ кулы до облацытѣ! но слѣдъ нѣколко врѣме да ны види човѣкъ ще ся чуди! . . . . Ный обичамы да захващамы много работы, безъ да свършимъ нѣщо. Така: ако нарѣдимъ мѫжкото училище, затворимъ дѣвического. или читалището; искамы всичко за единъ пѫть да бѫде; каквото и прѣдставителитѣ го направихѫ. — Че смы непостоянны свидѣтелствуватъ много захванати, а недовършени работы. Имахмы въ Болградъ еднѫ гымназіѭ по уреденѫ, но що ся чуе отъ тамъ?! . . . .

Още едно нѣщо ся осмѣлямъ да кажѣ на почтенитѣ си единородцы, относително пакъ за училищата. — Да би ся по добрѣ трудили учителитѣ, въ занятіята си, трѣбва отъ всякѫ странѫ да сѫ осигурени, да нѣмѫтъ нуждѫ отъ нищо за издържаванието имъ. И тѣ тъй свободни ще залѣгатъ на работѫтѫ си. По другытѣ държавы тако правіѭтъ. дори и слѣдъ смъртьтѫ на учителитѣ, има опрѣдѣленѫ платѫ за фамиліята му. За това трѣбва да ся основѫтъ фондове; — но други пѫть щѫ говорѭ пространичко. Ный ни единого отъ нашитѣ учители не сме наградили, но сме ся показвали и не благодарны въ заслугытѣ имъ, защото не щѫтъ да служѣтъ на единъ или другъ своекорыстенъ партіѭ! — Освѣнъ това трѣбва всяко училищно настоятелство и общинѫ да ся погрыжѫтъ да направѣтъ при училището си и по единъ библіотекѫ съ различны научны книгы особенно педагогическы (които и нѣмамы!) и новытѣ сега издаваемы списанія и вѣстницы и да могѫтъ учителитѣ да черпѣтъ въ крѫгътъ на своето поприще.

Откакъ нарѣдимъ основнытѣ и срѣднытѣ си училища, тогава ще осѣтимъ ползытѣ отъ тѣхъ, и слѣдъ това ще ся погрыжимъ за по-добро урѣжданіе и на по высоки учебны заведенія, отъ които ся твърдѣ нуждаемъ.

Само трѣбва: съгласіе, братска любовь, постоянство и дѣятелность пакъ всичко ще свършимъ.

Други пѫть повърнѫ щѫ са пакъ върху това и каза щѫ нѣщо и за вѣстникарството ны, което е най занемарено.

Съ това излаганіе на мнѣнието си за народното образованіе и за напрѣдъкътъ му, азъ просѭ снисхожденіето на читателитѣ и желѣѭ и щѫ бѫдѫ задоволенъ ако и по опытытѣ въ това земѫтъ участіе да бы могло да ся тури въ дѣйствіе, това което е единъ отъ най важнытѣ за народътъ ны интересъ.

„Дѣвно отъ рѣчитѣ послѣдватъ дѣлата„! Дай Боже!

На Св. Прѣображеніе 1871 въ Болградъ. Іорданъ С. Арнаудовъ.

Ne sutor ultra crepidam!

[Продължение отъ брой 35-ый]

Отъ сичко, което до тука са каза, читательтъ си съставя вѣроѭтно, понятіе за способноститѣ и знанията на г. Оджакова. Но ный разбрахме до тука частныте недостатъцы, а сега ще минемъ къмъ общитѣ недостатъцы на това произведеніе.

Отъ най напрѣдъ ще ся постараемъ да изслѣдвамы принципътъ на версификаціята, за който ся придържа г. Оджаковъ. По този принципъ като сѫдимъ, г. Оджаковъ иска въ своето лице да въдвори въ Българската литература златыйтъ вѣкъ на русската литература отъ врѣмената на Тредьяковски. Ный, отъ наша стърна, признавамы г. Оджакова за достоенъ преемникъ на знаменитыйтъ стихоплетъ, съ други думы: тѫзи роль е на нѣло свойственна г. Оджакову, жадното е само това, чи таквози въдвореніе на тредьяковщината вече е съвършенно не свойственно на нашето бѣдно отечество; защото макаръ и да нѣмами до сега учебникъ за версификаціята на български языкъ, у насъ има добры стихотворцы — поеты. Тука, както и у Тредьяковски, може да ся повѣри тѫзи истина, чи ако человѣкъ има даръ да пише стихове, то и безъ версификація той ще бѫде стихотворецъ. Защото сѣкому, който знае исторіята на русската литература, е извѣстно, чи Тредьяковскій твърдѣ добрѣ знаялъ и версификаціята, и піитиката, и др. премудрости, но неговытѣ стихове се на нищо не приличатъ. Освѣнъ това Тредьяковскій е знаялъ не само версификаціята, но той е внесъ нова система на стихосложеніето — тоническата (до него е господствовала метрическата и силлабическата), система, която единича е примѣнима къмъ руский языкъ и която господствува и до днесъ. Ный видимъ, чи въ това отношеніе той стои много по высоко отъ г. Оджакова, заслугата на когото състои въ това, чи просто свелъ два-три учебника за версификаціята, къмъ които прибавилъ 2-3 думы за народната българска поезія. Но ный ся отбихме отъ задачата си, — да намѣримъ принципътъ на версификаціята, о който ся държи г. Оджаковъ. За да го намѣримъ, не е нужда да ся трудимъ съ тънакъ анализъ. Струва само да разгърнемъ книжката му на стр. 12–13 и ще прочетемъ слѣдующитѣ достозабѣлѣжителны думы: „Ако нѣкъ нѣкой да употрѣби въ стихотвореніето си членове, то онъ съ това ще направи, щото да ся уничтожи и затыпи гладкостьта и пріятностьта стиховны.„ На туй основаніе г. Оджаковъ ето какъ ся изразява за стихътъ на Г. Славейкова „до колко е отвратителенъ този стихъ на Г. П. Р. Славейкова: или умѣтъ ти тѫй та близни! Колко бѣше добрѣ и благозвучно, ако този стихъ бѣше безъ членове.„ Видѣхте ли сега този принципъ на г. Оджакова? Той състои въ това, да ся приноси языкътъ въ жертва на версификаціята. А по мнѣнието на сегашныте теоретицы и практицы правото на языкътъ е ненарушимо; стиховетѣ трѣба да ся приближаватъ колкото е възможно повече къмъ живыйтъ языкъ. Но нѣма какво да ся стори! Г. Оджаковъ слѣдва по стѫпкитѣ на Тредьяковски, който сѫщо като него по нѣкой пѫть, за да излѣзи само стихъ, правялъ языкътъ на каквото си щялъ. Его какъвы стихове е писалъ на врѣмени този Тредьяковскій:

Пріиди, богиня, о

Храмъ великолѣпный во!

За да свършимъ характеристиката на общитѣ недостатъцы на г. Оджакова, стига да припомнимъ туй, което казахме по-горѣ за тѫзи работа. Книжката на г. Оджакова състои отъ двѣ части: обща и особни. Обща та представлява, както казахме по-горѣ, критка преправа съ свои думы на нѣкой учебникъ за версификаціята. Трѣба да забѣлѣжимъ, чи туй е избѣвидо г. Оджакова отъ недостатъцы, които можаше да произлѣзѫтъ, ако той бѣше по-самостоятеленъ. Но и въ общата часть бредѫ нѣма недостатъцы, гдѣто само, както трѣба да ся мысли, авторътъ ся е отдалечавалъ отъ оригиналътъ си.[2] Освѣнъ тія частны и чесы грѣхове въ общата часть, има и други общи недостатъцы, отъ които главныйтъ е забѣрканостьта, отсѫтствіето на строга система, неумѣніето да подвожда материялътъ подъ рубрики. Често той въ заглавіето на рубриката поменува за такъвзи признакъ, който трѣбаше да му служи за критеріумъ на сичкитѣ рубрики. Случва ся да хорува въ двѣ отдѣлны рубрики за това, за което трѣбаше да ся кажи въ една. Его доказателство: въ рубриката А той хортува за гласоударѣніето, въ рубриката Б — за колѣнцата (стѫпкитѣ), макаръ ако пріемемъ за основаніе, за критеріумъ, туй за което той хортува въ заглавіето на рубриката В, можемъ да съединимъ тѣзи двѣ рубрики подъ заглавіе „ за редоветѣ на стиховетѣ по качеството на стѫпкитѣ „ 1). Названіето на отдѣла Б не съотвѣтствува на съдържаніето, или по добрѣ да рѣчемъ,[1] то е по голѣмо отъ съдържаніето. Отдѣлътъ носи това заглавіе „науки за родовытѣ на стихов'-тѣ„ тогазь като тука ся представлява различіето на стиховетѣ само по качеството и количеството на стѫпкитѣ. Споредъ заглавіето въ този отдѣлъ *трѣбаше да влѣзѫтъ и слѣдующитѣ отдѣлы.* Видите ли, до какво го доведе желаніето му да си покаже *мурафетата* безъ да обсѫди зрѣло въпросътъ? А този недостатъкъ не щѣше да го има, ако г. Оджаковъ ся придържаше построго до оригиналътъ си.

Тука ный ся запрiказвахме тѫй много за системата 2), защото като тя не е овардена, то *а)* бѣрка за да си запомни предметътъ, защото забѣрканото по мѫчно ся помни отъ колкото систематичното; *б)* учи дѣцата на нестройна мысъль, и това е громаденъ недостатъкъ.

Колкото до особенната часть, тя ся отличава съ своето бѣдно и блѣдно съдържаніе. Въ нейѫ има само два-три факта зеты отъ дѣйствителностьта; но които като ся хвѣрлятъ въ очи, не правіѭтъ честь на наблюдателностьта на авторътъ. Ный хортуваме за онія нѣколко думы, които г. Оджаковъ казва за начальныйтъ стихъ, за глаголката и повторката. А колкото ся отнаса до всичко друго въ тѫзи часть, то е мѫлко, а още и почтенныйтъ и твърдѣ снисходителныйтъ рецензентъ Професоръ В. И. Григоровичъ доказа за неговата неоснователность. Ный хортуваме за дѣленіето на народната поезія, което г. Оджаковъ предлага. Има въ нейѫ и характеристика на отдѣлытѣ но за нея ный ще кажемъ, чи тя има мѣсто само въ піитиката. Има още и характеристика относително версификаціята, но тя е блѣдна и безполезна, защото сѣки отдѣлъ почти не ся отличава единъ отъ други, както туй ся вижда отъ думытѣ на г. Оджакова.

При разборътъ на това съчиненіе на г. Оджакова ный бы могли да напишемъ критика, която по обѣмътъ си ще е по голѣма отъ самото съчиненіе, толкози недостатъцы има у г. Оджакова! Но считаме вече това за безполезно.

Подиръ сичко това трѣба само да ся чуди человѣкъ на снисходителната критика на почтенныя В. И. Григоровичъ, който одобрилъ тѫзи книжѫ и поради това една часть отъ разноскитѣ за печатаніето е зело върху си Славянското благотвор. Общество въ Одесса. Трѣба да забѣлѣжимъ по поводъ на това, чи ученыйтъ филологъ съ одобреніето на таквози произведеніе колебае свойтъ ученъ авторитетъ между Българетѣ. Отъ все сърдце желаемъ той да го възстанови съ отвѣтътъ си на моята рецензія, въ който той или може да обѣясни причинытѣ на слѣбостьта си, или да докажи несъстоятелностьта на моята критика. Съ единъ рѣчь, и въ двата случая той ще възстанови свойтъ авторитетъ, — което азъ, повтарямъ, отъ душа желаѭ. *В. Палаузовъ.*

1) Тѫй и правіѭтъ повечето учебницыобык: повечно дѣлѭтъ стиховетѣ на родове, и туй дѣленіе исчерпва сичкото съдържаніе на версификацията: а) по качеството на стѫпкитѣ, в) по количеството, с) по силата на послѣдніѭтъ слогъ и d) по съзвучіето на окончанието (рима).

2) Ще забѣлѣжимъ при това, чи г. Оджаковъ нѣма никакво понятіе за системи: това ный заключаваме отъ туй, чи г. Оджаковъ счита за отличителна черта на системата на Говоровата Грамматика туй, чи Говоровъ за примѣръ на правилата често избира народны пѣсны, и пословицы. Като чи въ това ся състои сѫщностьта на грамматическата система. А като прочете човѣкъ XIII стр. (къмъ читат.) може да помысли, чи по мнѣніето на Г. Оджакова това е тъ;

Една бѣлѣжка.

Френскыйтъ народенъ съборъ между другытѣ постановленія що издаде опрѣдѣлиль и единъ комисія, който напослѣдъкъ изработила единъ проектъ за законъ противу піянството. Споредъ единъ членъ отъ този проектъ за законъ всяко лице укорено за публично сблазнително напиване осѫжда ся на затворъ отъ 25 часа до 6 дена и глобѫ отъ 10 до 40 франга; въ случай на повратъкъ затворътъ е отъ 15 дена до два мѣсеца и глобата отъ 25 до 200 фр. а пѫкъ уничтожаватъ ся и политическытѣ и гражданскытѣ му правдины когато ся докаже че піянството е хроническый недостатъкъ на обвиненіемъйтъ. Това уничтожаване ще ся издава по искание на градскытѣ началства, по предложение на началника и само за единъ годинѫ отъ издаването на отсѫждането.

Его наистинѫ едно смотрително и полезно узаконение отъ което имать голѣмѫ нуждѫ нашитѣ мѣста, защото съ настръхване може человѣкъ да съгледа и да види какъвъ напрѣдъкъ прави заразата на піянството между всичкытѣ почти разреды на населението, а най вече между чиновничеството. Но каквы ако не таквызь могатъ да бѫдатъ слѣдствія на голѣмѫтѫ онѫзи свободѫ за отваряне на кръчмы?

Имамы съгледано че отъ деветь мѣсеца насамъ, отъ когато сѫ ся дали нѣколко прошения за издаванія на вѣстницы, въ единъ махалѫ само тука въ столицатѫ, отворили сѫ ся повече отъ 20 новы кръчмы и още слѣдуватъ да ся отварятъ, а ни за единъ отъ исканытѣ вѣстницы не ся е дало еще позволение да започне да ся издава: за отваряне на печатницы ся срѣщатъ еще по-голѣмы затрудненія. Ный не знаемъ да ли отварянието на печатницы и издаването на вѣстницы и разны книги може да е погыбелно за населението отъ отварянието на кръчмы!

Това сѫщото ся съгледва и по областитѣ ѧнъ. Освѣнъ размножаванието на кръчмытѣ тамъ ся подпомага распространението на піянството и чрѣзъ разны запрѣщенія на другы по-благородны и безврѣдны развлеченія, имамы свѣдѣнія че въ областитѣ по вѣнъ сѫ запрѣтяванія и запрѣтяватъ ся и най-невинны прѣдставленія. Когато, прочее, едно население нѣма книгы да чете, не му ся допуща да ся залъгва съ разны нравственны и поучителны прѣдставленія що друго му остана да прави освѣнъ да ся прѣдава на піянствованіе и на всичкы онѣзи отъ него *происходящы* пороцы? Прѣдъ видѣтъ на едно такъвзь ужасяюще зло отъ напрѣдването на піянството и развратътъ на всѫдѣ почти у насъ, ный не можахмы да не направимъ тукъ смиренѫтѫ си тѫзи бѣлѣжка.

Една расправа.

Съ тѫзи пощѫ получихмы и друго писмо съ което ставатъ четыри писма отъ разны мѣста що ни са писали да ни ся оплакватъ нѣкои отъ дописницытѣ ни че като писали нѣщо до касъ въ изобличение на нѣкои достойны за изобличаване лица ный не само не смы го обнародвали, но еще, споредъ както тѣ прѣдполагатъ, исказали смы имената имъ на онѣзи лица противъ които тѣ сѫ писали. Това е едно прѣдположение колкото далечъ отъ истинатѫ толкозь и обидно за насъ и за туй ный за необходимо считамы да ся расправимъ и прѣдъ дописницытѣ си както и прѣдъ всичкы онѣзь които бы чули да ся говори за това за да ся не сблазнявать за насъ отъ таквызь безосновны прѣдположения.

Най първо ный ще кажемъ на дописницытѣ си че никога не е было да ся искажатъ имената имъ прѣдъ онѣзь които тѣ праведно или неправедно чрѣзъ дописките си сѫ искали да изобличатъ, а послѣ ще имъ расправимъ какъ е ставало дѣто да сѫ могли тѣ да влѣзатъ въ сумнѣніе за това. Но неки кажетъ най напрѣдъ изрично че работата е за единъ дописъкъ противъ единъ отъ нашитѣ владыцы дали еще и тазь година противу троица отъ нашитѣ чорбаджи прѣдставители. Тѣ сѫ дописки които ный не смы обнародвали, но съдържаніето имъ до нѣдѣ е вѣзло въ ушитѣ на изобличаванытѣ и то ето какъ и защо! Съгледали смы че по-голѣмата часть отъ изобличителнытѣ дописки които ни ся доставятъ имать за поводъ страсть нѣкоѭ на единого противъ другого, лична нѣкоѭ обида, умышленость нѣкоѭ и задны прѣсѣтвания върху частны интереси, но има и таквызь писаны съ чистосърдечіе и искренѫ цѣл чрѣзъ обнародването да послужатъ за поправление на нѣкои неисправности, произволы и пр. Отъ първѫтѫ сортъ изобличителны писма които гопятъ само по страсть охулването на нѣкои чрѣзъ обнародването, ный всякога щомъ смы поосѣщали нѣщо таквозь и смы гы отбѣсвали; а отъ вторѫтѫ почти всякога съ присърдце смы гы обнародвали, съ намѣрение да принесѫтъ полѫзѫ на които сѫ прѣдназначены. Отъ тѫзь сортъ писма назначены за общо одзание, ный не обнародвахмы горѣпоменутытѣ; защото като смы имали прѣдъ очи тѣзи къмъ които сѫ ся тѣ отнасали, въ срѣщанието си съ тѣхъ, ный лично смы имъ казвали що ся говори и пише за тѣхъ, искали смы имъ обясненія, и все за истѫтѫ цѣль т. е. за поправление говорили смы имъ въ лице съ убѣжденія, като смы считали за по-удобенъ този начинъ къмъ постиганіе на желаемѫтѫ цѣль които е поправлението. Ако сѫ искранны онѣзи отъ дописницытѣ които ни сѫ доставили своитѣ свѣдѣнія нѣма що да ни ся сърдятъ освѣнъ ако и тѣ прѣдпочитатъ само опозоряванието но лица [illegible] начинъ на поправлението. Его [illegible] и нашийтъ грѣхъ, ако за грѣхъ искатъ да го считатъ нѣкои; но ный за грѣхъ не смы го считали, защото свято смы пазили тайностьта на имената на дописницытѣ, а само върху съдържанието на дописките смы говорили. Но тѣзи почтени Господіе, за поправлението на които и дописките сѫ писали и ный смы говорили твърдѣ жестоки сѫ виждатъ да сѫ, като вмѣсто да ся поправятъ сѫ скочили да търсятъ по лучаніе които дописницытѣ за да гы одоброчестятъ съ нището си. Тука гы нѣма никаквы и не гы бива за нищо, но тѣмъ на купището си раскогерены за нищение мыслятъ и туй имъ останѫло наистинѫ, чунким тука много работѫ свършихѫ ами и ахтоне да видятъ. Но ный не ся смущаватъ дописницытѣ ни, ный изчервены сѫ недей чедо на онѣзи които бы дерзнѫли да кажатъ че сѫ видѣли писмото а не имего на нѣкои отъ дописницытѣ ни. Може бы тѣ по онысъ и на приличѫ да посочатъ лица принадлѣжащи на противницытѣ си и на онѣзи които мыслятъ че могатъ да ни пакатъ и сѫ въ сношение съ насъ, но това не е доказателство, таквызь неправедны подозрѣния могатъ да бывать неопрѣдѣленно на многимъ.

Дописки на малки дописѫ

Самоковъ — Нашій градъ лежи при полыте на планинытѣ Рылъ и Доспатъ, отъ това и често ся случави че потоцытѣ що ся стичатъ отъ тѣзи планины и ся вливатъ въ Искаръ, който опасва градътъ ни отъ къмъ Западъ, наводняватъ часть отъ града и оживостьта. По тая година това наводнение стигна твърдѣ ужасно. Рѣката като гладенъ звѣръ рыкающъ ся напусна врѣзъ градътъ. Страхътъ бѣше общъ, почти всички чаршія ся неправдни.

Жителитѣ на градътъ ни смаяни отъ голѣмѫтѫ скудость на влѫшь-вершь, а еще повече и отъ обсаждающійтъ ни гладъ. Нашето мѣсто като планинско нѣма освѣнъ желѣзнѫ руда въ изобилие, и нѣколко пазбища за добытъкъ въ планинытѣ, но тазь година

...обитавать сіе съ тварей лишь дѣлъ. ...ото сіе сотено, но за хлѣбъ много ...ивать стоитъ, но жить и драго за ...ивать се искорадодъ мало и драго за ...ивать. Ако ѣдъ съ хвалъ и ноя жытье! На ...ивать ѣдъ съ хвалъ и ноя жытье! На ...ивать существе како бѣлы, сто ти и И- ...ивать ся устрени врьх грьдъ, и направи ...ивать ся устрени врьх грьдъ, и направи ...ивать Васостет. — Знесе сіеа гайтанджій- ...ивать ся, сіеа вашчи Турскы, ...ивать ся, сіеа вашчи Турскы, мостьть по- ...ивать ся, сіеа вашчи Турскы, мостьть по- ...ивать ся, сіеа вашчи Турскы, мостьть по-

спасеніе, продава вино за дрего и си напълва на дяконъ. Той му зелъ пъть и дѣло Дорчю 10, че спиджа сетнно му станало поменѣното. Патникъ.

Горнята дописка ни сл види малко пристрастна, но ако има нѣщо прикадено нека отговаря пръвъ свалстъ си дописникатъ ако ли е цѣла истина, нека гледатъ за поправленіе то си обличеляпитъ.

Варна 1 7-врій 1871.

Достопочитаемый Г-не Редакторе на В. „ Македонія! „ Въ Цариградъ.

Българското Търговско „Дружество „ въ Варна, взема дързость и Ви моли, да нпате добрината и помѣстите въ единъ отъ най-ближнитѣ броеве на достоуважаемый Ви вѣстникъ слѣднитѣ нѣколко рѣдове:

Извѣстно е на публикатъ съставенѣето прѣди три годины на тукашното „Българско Търговско Дружество. „ То днесъ като стапва въ четвъртата година отъ сжществованѣето си и, пригледа годишнитѣ си смѣтки, за принимлатъ третія годишъ т. е. отъ 1-вій Августъ 1870 — 1-вій Августъ 871, намѣри паработеня чистъ печалбъ по грошя 18 ½ %. За това бърза да обнародна звачно общо годишнатъ равно-смѣтка за увѣдомленіе на вѣкашнитѣ акціонери прахъ дѣлата и състоянѣето си; его какъ слѣдна:

ОБЩО ГОДИШНА РАВНО-СМѢТКА.

Да дава 871 Да зема.

Авг. 14	По разны акціо-			
„ „ „	нери за кчинт.			
„ „ „	инъ съ печалб.			
„ „ „	завтри год. спор.			
„ „ „	биз. № 1	145	гр. 34,758	15
„ „ „	От касс. за гото-			
„ „ „	вы пары.		гр. 2,624	40
„ „ „	Бон. и записи.		„ 5,681	75
„ „ „	Имѣнето Друж.		„ 33	
	Днесъ всичкыя кап. съ-			
	стои отъ гр 34,758 15/00			
	въ д. т. по гр. 100.		гр. 34,758 15	гр. 34,758 15

Българско-то Търговско Дружество въ Варна напомня на всичкытѣ си акціонери, които не сж си заплатили акціитѣ, да ималтъ грижатъ за врѣмянното имъ доплащане, като ги моли най-убѣдително да си сѣобразятъ спорѣдъ Дружественныя уставъ и си прѣдставятъ на Дружеството тука уполномощителытѣ лица, които да гы прѣдставяватъ въ всяко нуждно гласоподаване.

Сѫщо извѣстява — Дружество-то — че, който отъ акціонеритѣ нѣма Уставъ, да подирятъ отъ мѣстното си Читалище, понеже що сж испратятъ уставытѣ по всичкытѣ български читалища. При туй моли акціонеритѣ да зематъ въ вниманіе и промѣнуванѣето на вѣхытѣ исправы съ новы т. е. всякой акціонеринъ е длъженъ, да си провода вѣхытѣ бидети до своето читалище и сж земнатъ съ новы, на които сж прибавы печялбѣжъ. Дружеството, за знаніе на всякого явы: че, пріема всякога свободно новы акціонери. Акціонеръ можу да стане всякой, който плати шесть бѣли медж. и сж подчини на дружественныя законы. Такъвъ нека ся отнесе до читалищното настоятелство на главныя градъ отъ каязатъ си, да ся запише и брои количеството, отъ което — настоятелство — дружеството щомъ ся извѣсти, ще проводи законнитѣ билети.

Съ почитаніе и прѣданность: управители на Дружеството:

Съкровищникъ:	М. Х. Поповъ.
Настоятеля	Н. Ангедовъ.
„ „	А. Д. Астарджіевъ.
„ „	Н. Златевъ.
„ „	Д. Ивановъ.
„ „	Д. Атанасовъ.
Писарь	К. Михаиловъ.

Извѣстіе

отъ

"БЪЛГАРСКОТО КНИЖЕВНО ДРУЖЕСТВО."

По причина че не можа да се постигне узаконенното число представители за главното годишно събрание на Бъл. Кн. Дружество въ Браила, което събрание — споредъ чл. 48 на устава на Дружеството трѣбаше да стане на 25 Іуліа 1871, рѣши се за това да стане на повторъ главно събрание на 1 октомврія т. г. и съгласно съ уставътъ на сѫщото дружество.

За това умоляватъ се всички Български общини, читалищи и други наши учелюбиви народни заведения, както които сж участвували вече въ Дружеството така и всички други, до сега неучаствуващи въ него да изложатъ ревностно трудъ и грижа за да си набератъ представители съсъ всички точности и редовности, приети за такъвъ случай, и да пратятъ почтеннитѣ си прѣдставители оврено въ града ни за събранието на 1 октомврія т. г.

Напѣстно е, че желѣемнятъ напрѣдъкъ на Дружеството, както и на всѣко друго подобно учреждение, зависи отъ искреното съчувствіе и пълното съдѣйствіе на всичкытѣ ни единороди и най паче на просвѣтенытѣ ни мажіе. Прочее тіе подирятъ особенно сж длъжни да се доставятъ повечѣ на събранието — и то, ако имъ възможно, лично да си доставяхъ, — за да могатъ съ тоя начинъ по скоро и по успѣшно да съдѣйствуватъ въ събранието заедно съ другытѣ тамъ присѫтствующи господа представители — за добрината върѣжъ и напредокъ на Дружеството къмъ свѣтлата му цѣль.

На които обаче господи, или на обштини, читалищя, или на други Българскы наши корпораціи не прилѣзне да си испроводятъ нарочно представители, които да присѫтсвуватъ лично на Събранието въ града ни, могатъ тѣ — споредъ забѣлѣжка подъ чл. 10 на устава на дружеството — да си назначатъ за свой възномощникъ нѣкои лица отъ града ни, които имѣрятъ достойни за това поселеніе.

Дѣловодитель.
В. Д. Стояновъ.

Живтоописателны бѣлѣжки

П. Вьсочество Махмудъ Недимъ паша който И. И. Вьисчество Султанъ тъ посвои на найвысокыя семъ Великъ везиръ е ученикъ на славный тъ залимпатическы тѣ си способности Решидъ Цаша не изличавамъ на много знаметы постоне, както за прѣкъ писарь на Имп. Диванъ и подминистръ въ министерството на вѣшнытѣ дѣла. Слѣдъ това провъзведенъ за степень муширъ и главенъ управитель на Сирїя и Сивриа, министръ на търговіятъ слѣдъ смѣртьта на Решидъ паши, главенъ управитель въ Триполи на Барбарія. Послѣ быле повыканъ въ министерството на правосѫдіето и слѣдъ това му сж възложи прирѣменно министерството на вѣшнытѣ дѣла, когато Фундъ паша прѣдставяваше на 1858 правителството не Султана въ Парижъ.

На 1867, Когато покойный Али паша ся повыки на Великый Везиратъ, Махмудъ паша быле назначенъ на В. Везиръ за нѣколко дни и послѣ быде прѣтесненъ въ министерството на морелпанието въ което въведе много и достоловны прѣобразованія.

Ако и да не владѣе чужды языцы Новыйтъ Великъ Везиръ той е напълно вѣщъ въ Европейскатъ политика и дипломаціїя и направѣнъ въ това що сж касае до положеніето на Имперіятъ колкото за неіж и за сношенята съ другытѣ европейскы силы и държавы. Първа негова грыжа щомъ възлѣзе на высокый постъ на първамінистерството быле да обърне погледъ къмъ финансіялното управленіе на мѣстото, което както не е никому незавѣстно сж намираше не толкозъ въ благодарно положеніе. И при всичко че еще твърдѣ малко врѣме сж е минало по пакъ отъ затыкѣ до сега мѣрки, отъ сливанѣето на търговскаго министерство съ министерството на общественныѣ построенія, снемяѣето на полицейското министерство въ просто управленіе, запечатванѣето на хазнатъ и на пригледванѣето на книгытѣ въ министеротото на търговското писалище, можемъ съ убѣжденіе да прѣдположимъ че финансіялното улучшеніе на мѣстото, ограниченіе на зло употрѣбенѣята и строгото наблюденіе и изобличеніе за управленіе на общественното богатство ще бѫде най върната цѣл. къмъ който ся стремятъ трудоветѣ и старванята на новото правителство.

Новыйтъ воененъ министръ Н. В. Есадъ паша който отъ нѣколко врѣме прѣдседатель на военното министерство нѣ столицатъ, отличава ся въ изѣдѣлнъ опытность въ военныйтъ клонъ и дѣятелность въ испълненіе на възложеныѣ нему дължности, и заради туй когато сѣдалъ потплкуванѣто на вѣзтанието въ Еменъ ся видѣ за нуждно приспособѣнѣто на военно управленіе въ онази область. Н. В. Есатъ паша ся видѣ най сподыйтъ за да осмществи туй рѣшеніе на Имп. Правителство чрѣзъ способностытѣ които го отличина, назначенъ за главенъ управитель на далѣчнѣйшатъ онязи и любомятежна область. Но ни който часъ бѣше ся качилъ на пароходя за да иде на постъть си. Императорскый уставъ го нареди като членъ на правителството възложивъ му управленіето на военното министерство.

Есатъ паша е живѣлъ нѣколко врѣме въ Пруссїя и е ималъ прѣлика да ищучи устройството на Пруссѣкатъ войска и система-тъ ни войнищата и военното управленіе. А неговитѣ върху тоя изотъ знанія и приготовѣнія щѣ послужатъ несумнѣно за улучшеніе на военныѣ системаѣ Турско, и сега най вече когато, споредъ както ся научихмы (казва Византіесъ), новото правителство има намѣреніе да осмществи твърдѣ нескоро отдина въ проектъть высшето прѣобразованіе за въежданіе на христіанытѣ въ войскатъ. Освѣнъ горнитѣ прѣимущества новыйтъ воененъ министръ ся отличава и въ языкознаніе, освѣнъ источныйтъ языцы Н. В. говори еще нѣмецкы, френсы и гръцкы.

Разны новины и извѣстія.

Военното сѫдовище въ Франція свършило прѣсѫдатъ си надъ изложенытѣ прѣводители на комюнатъ и на 21 минмъ, ся осѫдило тѣхнитѣ прѣсѫда, четеніето на които държало, цѣлы шесть часа. И тъй Фере и Лиіе ся осѫдени на смъртъ, Трипетъ й Урбенъ на вѣчно робство, Аон, Бюловарй, Шмите. Режере, Грузинъ, Вердюрѣ и Ферать на заточеніе въ нѣкой гризъ, Журдъ и Растулъ на просто заточеніе. Клеменъ и Курбетъ ни затворъ първый за три мѣсеци и втовый за шесть и по 500 фр. глома. Дошними Поранъ сж освободени. Почти всичкы отъ послѣдователитѣ на комюнатъ които прѣдстанижа на туй изнѣродно сѫдовище нѣмахж тѣли дързость да подкрѣпятъ онова което сж направяли по почти всичкы отричахж че не сж направили убійство, подпалванія, разграбванія и подобны. Нѣкои даже до толкозъ бѣжж в улышени когато прѣдстояли прѣдъ комюнатъ съ слѣдующытѣ протесты израженія. "Всичкы тѣзи членове на прирѣменното правителство, прілтелю мой, сж изгубена работа. Не знаіжтъ ни сж другытѣ що сж правили нито тѣжъ що ставя. Дай ни Трому вола, тъзтинж и лукъ и ако може да ти направи единъ чорбѫ, ты да ни прадучишь косъть." — Какво ли бы казалъ простодушныйтъ този свидѣтель за нѣкои отъ членоветѣ на прирѣменныйтъ нашъ Сѣнѣтъ ако бы гы позвивалъ. Стрихъ мя е че той бы обзаложилъ и ушиѣ си за да опрѣдѣли качеството на тѣхнытѣ веспособности.

— Тіеръ работи деня и нощя за прѣустроеніе на френскытѣ войскж. До сегѫ сж ся състовили седмь военны тѣли (корпусы) отъ 36 хыл. мажіе. Петытѣ сж намѣряватъ въ Парижъ или около него, шестото е въ Лионъ подъ управленіето на генерала Бурбаки, войницитѣ които състоятъ седмото тѣло отъ нѣколко мѣсеца насамъ сж бійжтъ въ Алжиръ противу Арабытѣ. Сега правителството сж занимава да състави и другъ артіїя (отъ три тѣли) на брѣговетѣ на Доаръ близу до градоветѣ Буржъ. Грыжата за състоянѣето на тѣзи новы войскж са е възникнала на юнайчныйтъ по злочестъ генералъ Дюкро.

— Подиръ състанѣжтъ къ Гастаинъ негованото повторѣніе въ Салцебургъ и присѫтствіето на първыйтъ политическы мажіе на Австроунгаріїя въ този състанѣжъ е главното заниманіе на Европейскыйтъ вѣстницы, които различно гатаятъ и лучкатъ по нищо е още положително не сж казали върху споразумѣванѣето на Австроунгаріїя съ Прусїя.

— В. Порѫ като исключила отъ каталога на подсласныйтъ за Вселенскый прѣстолъ оназыйтъ Хіоскій и Кырскый, върнаѣ го на Патріархіяжъ. А вчера избирателното гръцко събраніе ся събира въ Патріархіяжъ избира и провъзгласѣва за Вселенскый Патріархъ Антима отъ Ефесскый иначе Кутуліавсъ прозиваемый.

— Научавамы ся че отзавчера двошія отъ Старыгѣ паши и диванна отъ врѣмятѣ членове на Цриврѣменный съвѣтъ ходили на честитаніе на И. В. Великый Везиръ. Въ това посѣщеніе бри разговорътъ за народна въ нова работа. И. В. благоволилъ да обнадежди сж най благонадѣлны обѣщанія че желаніето на Българскый народъ въ скоро врѣме ще зематъ край чрѣзъ точно то испълненіе на Имп. Фермянъ.

— Научавами си (казва *Византіесъ*) че прѣдлежи да ся уничтожи прѣзъ тѣзи дни сѫществующыйтъ до сега Държавный съвѣтъ, на който членоветѣ ся набироватъ до 70. Ако ся осмществи тази мѣрка. Правителството ще има ползж около 300 хыл. лиры на годинятъ, ждававани до сега въ заплаты на ни членоветѣ и другы чиновници отъ този съвѣтъ, който отъ четыри годины на свѣтъ като сѫществува, не е принесло никакъвъ ползж, освѣнъ загубж на единъ милионъ лиры на общатъ хазнж, изнурены въ заплаты на толкозъ чиновницы наставены въ този съвѣтъ.

— Както ся научавамы типографіятѣ и литографіятѣ въ градътъ ни прѣзъ тѣзи дни съставили Дружество на което цѣлъто е да ся подкѣа и нощя на болныйтъ и нежадѣжны станжвши работници отъ тоя еснаѣтъ и поддържаніе ни останѣжтъ безъ работъ и отварянѣто на единъ типографія и литографія, като срѣдство за нарашеніе на доходытѣ на Дружеството Туй Дружество състанено отъ работницы изъ всякж народность и вѣрозакони, турецыи и чужденцы, брои вече около 50 членове и въ първото си засѣдание станжло вникыйтъ попѣдѣлникъ въ заплатѣ за заседението на Итазіявското работническо Дружество, прѣзъ ся установъ му и ся избрало десеточленно настоятелство за управленіе ни туй тѣло. За нашинко сжитанѣ, казва Византіесъ да приложимъ нѣщо за речѣнното Дружество, защото всѣко сдружаваніе, когато има нѣкъ благодѣтелна и человѣколюбивя, и страны отъ общественныя и политическы въпросы, за които рѣшеніето принадлежи на другы, не може освѣнъ да принесе честыты слѣдствія и да придобые общото подкрѣпленіе и похвяжъ.

До колкото и да не е докалано еще че има — холерж въ Цариградъ добро е мыслимъ за населеніето да бѫде на прѣкъ отъ този непріятель, а въ противу него оржіе, бластящето косно спорѣдъ свѣдѣтелството на докторытѣ е най първата прѣдпазителна мѣрка, да ся въздържатъ и отъ всичкы онѣзи злокачествены и врѣдителны дѣенія тѣй сжщо и правителството е дължно да земе нѣкои мѣрки за прѣдупрадяваніе на онѣзи които сжмы не умѣжтъ или не искатъ да ся вардятъ, въ конто мѣрки спадатъ и онѣзи за чистотатъ на улыцытѣ. Защото до което състояніе на нечистотѣжъ сж пристигнали нѣкои мѣста отъ непаряеніе на жителитѣ и на настойницытѣ за това и да нѣма холерж повыди сж бы ся единъ толкозъ многолюденъ градъ при такозаи непаряеніе за чистотѣ колто ся сѣгледи почти на всякж стѣжка.

Отъ завчера на сама прикаскыта за холерж въ Арнаутъ-кюю ся дранкатъ пакъ

бола и болъ, но види ся че е само орд-скы, защото докторытѣ о причатъ.

Прѣставатъ ся въ Гюбрюко завтиръ си Хр. Коюнъ който подарилъ на учили-ща една книга която ся оцѣнява за 20,000 Вѣчна му памятъ.

Бъл. Благ. Братство Просвѣ-щеніе въ Цариградъ изразява гольмѣ-тѣ си знателность на слѣдующы-тѣ Господа Костендилскы които благоволиха да мо-гатъ съ волжтѣ си помощь

Г-нъ Стеф	Г. Горичевъ от	Котел за гр.
„	Жечо Мавиевъ	„ „
„	Ивко Колчевъ	„ „
„	Стефан Іонковъ от	Жерявна „
„	Христодул Георгіевъ	„ „
„	Христодул Дѣковъ	„ „
„	Петр Іордановъ	Джулюня „
„	Васил Іордановъ	„ „
„	Стефан Петровъ	Митиризово „
„	Панаіот Добрев	Котел „
„	Петр Пенчевъ	Джулюня „
„	Тодор С. Ичевъ	Котел „
„	Димитр Дековичъ	Жеглювпик „
„	Милка Макавеов	Котел „
„	Н. Д. Гайтанджіевъ	Сливен „
„	Петр Іордановъ	Осѫщи назар „
„	Ив. Х. Стояновъ	Котел „
„	Петр С. Огняновъ	„ „
„	Данаіла С. Огняновъ	„ „
„	Костя П. Сиракъ	Жерявна „
„	Георгіи Попов	Трестеник „
„	Трифон Столиов	Скопіе „
„	Петр Копев	Котел „
„	Димнр В Поповичъ	„ „
„	Кыр Р. Зайков	Жерявна „
„	Иванча С. Чирпанскы	Чирпан „

Всичко гр. 1

Сѫщо тъй и на Г-на Коцавова за два Лонза сперматы гр. 1

На Почитаемый обдж. еснафъ въ Газатъ за „ Г-на Іоки А. Водеич. учитель въ Орлово „ „ Вълканча Вешовъ за „ „ Никола сахатчи за „ Г-да Братія С. Възъзовы за „ Г на Б. И. Сапуновъ за „ Отца попъ Димитра за „ „ Архимандрита Авлонія за „ „ Никола Петрова за „ „ Стояна Ведевъ за „ „ Янка Гинеев за

Всичко гр.

26 Юлія 1871 *Настоятелството.*

— o —

ИЗВѢСТІЯ.

Долуподписанный имамъ честь да вѣстіж на всичкытѣ сь пріятели и на почтеннятѣ публикж, че търгови-ни кжща въ Цариграда у Балкапана-д подъ наименованіе Никола Минчевъ и С ся разтура по началото на Маій тоз дина. По силжтж на едно потежкнат писмо между мене и бывшіятъ ми съ женикъ Г-на Никола Минчева отъ 61 тазъ година, всичкытѣ задлженія и ченитжж ни кжща до тя часа останали отговорность и въ тяжестъ на Г-на Н кола Минчева. а отъ тогава насетн не зимамъ никакво участіе въ зимани ніятъ му отъ каквото родъ и да съ

Димуг Гроздевъ

Цградъ, 6-ыя 7-врій 1871.

— o —

Долуподписанный пребрзвамъ сърдно да благодаржж на всичкыя долюбиви господиновцы, които до ми свобщижж имената на събран имъ сполюшествователи за Осмол тѣ законы, и покорно си молжж на кьзи общины, читалища и господи вцы, които сж имали добрината бирать сполюшествователы за раз нытъ законы, да ми свобщятъ им ната изъ часъ по-скоро, за да за кому трыба да са испращатъ оны жжтъ, които почнавать да сѣ читатиз.

Хр. С. Арнаудо

ОБЯВЛЕНІЕ

Понеже наближава приключа на годишнытѣ смѣтки на Българ то благодѣлно братство **Просвѣ щеніе** *умоляватъ сж сичкыть онны сюда, които ся пріели бѣлѣ това братство за да му сж волжтѣ помощь, да внесжтъ си събранятѣ помощь заедно съ книж ть на распраевякить бѣлети, нераспрасвяните бѣлети; съ и направятъ добрж услугж на ре братство.*

За Настоятелс

Писарьтъ Малей Ду

ИЗВѢСТІЕ.

На Орта Кюй въ махалата Пазарка въ ма на Мутевели Оглу едно мѣсто отъ 1450 кв ното лицето о отъ 24 аршина а вътрѣш отъ 52 аршина, съ изградены вжтрѣ, кое отъ четырѣтѣ страны има дувари и тритѣ гледатъ къмъ улицытѣ са продано, който жела тукъ мѣсто нека си отнесе до Госп. Мануч роверинъ на Таиъ-Мердевенъ или въ госпо шійж въ Фесчійскыйтъ есканъ при Гос. Асѣ тинопольто.

Редакторъ и Издатель **П. Р. Слѣйк**

Въ печатницата на в. Македонія.